

CHARLES.

Och kom, da's niet noodig, zeg...

PAUL.

Waarachtig wel... ik ben dadelijk terug. (*Af*).

Derde Tooneel.

CHARLES alleen. Dan HOLTZ, EMMA en SUZE.

CHARLES (*begint te fluiten en gaat bij het open raam zitten*).

Wat een lekker weer vandaag! Dat ik nou ook juist buiten moet zitten... 't is net weer om naar den Haag te gaan. hè... dineeren in Royal en dan wat gaan rondrijden... hier heb je toch beroerd weinig... (*plotseling*) kijk kijk! (*roepend*) Goeie morgen met je drieën! (*Op den weg ziet men Holtz en de meisjes Van Gelderen*).

HOLTZ.

Goeie morgen! (*de meisjes knikken*).

CHARLES.

Toe komen jullie even binnen!

SUZE (*roepend*).

Nee! Holtz moet aan de fabriek zijn, en wij brengen hem!

CHARLES (*gaat buiten 't raam*).

Nee, hoor nu eens, kom nu even hier... (*de drie loopen den tuin in en komen bij het open raam*) (*tegen Suze*). Je weet nog niet eens dat we een nieuwen hond hebben...

SUZE (*vol belangstelling*).

Een nieuwen hond?

CHARLES.

Ja, een héel jonge... o een rakker... hij bijt alles stuk... ik zal je hem laten zien.

SUZE (*de kamer inziende*).

Ja... maar... is er niemand binnen?

CHARLES.

Geen ziel. (*Lachend*). Ben je soms bang?

EMMA.

Dan zal ik Jo nog een eindje brengen.

HOLTZ.

Graag, 't is zoo'n lang eind, zoo heel alleen.

EMMA.

Tot straks dan. (*beiden af door den tuin*).SUZE (*plotseling*).

Och neen... zeg... ik ga toch maar liever met hen mee. (*ze wil weggaan maar Charles houdt haar vast en trekt haar naar binnen*).

CHARLES.

Wees toch niet zoo flauw! Wil je nu niet, even hier blijven?

SUZE.

Waar is... meneer Oudendael?

CHARLES (*lachend*).

O zoo... zit 't 'm daar? Wil je dien zoo graag zien?

SUZE (*snel*).

Nee Charles, heusch niet... nee...

CHARLES (*met een plagend-troostende beweging*).

Wacht maar even, hoor... de »schoone ridder» zal dadelijk verschijnen... hij adoniseert zich. Zeg, weet je wel dat hij je zoo mooi vindt?

SUZE (*vinnig*).

't Kan me niets schelen hoe hij me vindt. Toe, blijf hier nu alsjeblieft niet op meneer Oudendael wachten, laten we nu naar den hond gaan. (*Paul komt op met een brief*).

Vierde Tooneel.

De vorigen, PAUL.

CHARLES.

Le voilà!

PAUL.

Hé, dag juffrouw van Gelderen... (*Suze draait haar hoofd om*) (*tegen Charles*) Och zeg... hoe is 't met den Zondag? Kan deze brief soms nog weg?

CHARLES (*kijkt op zijn horloge*).

Over vijf minuten is juist de lichtung. Wacht, geef hier... ik zal 'm even op de bus doen. (*hij neemt z'n hoed*).

PAUL.

Welneen zeg... ik zal wel...

CHARLES.

Ben je mal... gauw maar; 't is vlak bij. (*hij snelt weg met een knipoogje aan Suze*).

Vijfde Tooneel.

PAUL, SUZE.

PAUL.

Juffrouw van Gelderen... (*Suze draait haar rug toe en gaat naar de tuindeuren*) (*Paul voor zich*) Jawèl, de baby negeert me. (*hij lacht, dan gaat hij naar haar toe; ernstig*) Is u nu boos op me? Dat spijt me erg, want ik heb 't niet verdiend. Als u boos op me kon worden, dan heeft u mij waarlijk heel verkeerd begrepen. Kom, luister nu eens even naar me. Ik ben zeker dat u zelf zal inzien dat ik 't heel goed met u meende. Weet u wel dat er weinigen zijn die in mijn plaats gezegd zouden hebben wat ik u heb gezegd? (*inniger*). Begrijp je zelf niet, kind, dat ik mezelf geweld moest doen om je weg te laten gaan? Maar ik deed 't